

לקה הילך קהילת

גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניין הקהלת קהילות בשבת

מפני העדר העסק בפנימיות התורה אילנא דחיי,

וביחוד אלה המתעסקים בביסוס היהדות והפצתה, פשוט שעליהם לא רק לקבוע עתים בלימוד זה, אלא שגם להוסיף בזה מזמן לזמן ולהפיץ הלימוד בכל מקום אשר ידם מגעת שהרי אין מקום – מצד אחד להתעסק למעט חשך הגלות ומצד השני לגרום לכל אותן התוצאות המובאות בספרים הנ"ל הבאות בהעדר לימוד פנימיות התורה,

יוצא-לאור על-ידי
"ועד הקהלת קהילות"
שעל-יד צעירי אגודת חב"ד העולמית
383 Kingston Ave.
Brooklyn NY 11213 #142
טל': 493-7673 (718)
דואר אלקטרוני:
HebrewCommittee@juno.com
אינטרנט:
http://www.moshiach.net/blind

להשתוקק לגילוי ד"וירא אליו הי'

ובענין זה הוא עיקר הלימוד וההוראה מפרשת וירא,

– שכל אחד ואחד מישראל צריך להשתוקק ביותר להגילוי ד"וירא אליו הי', בגאולה האמיתית והשלימה, ולעשות כל התלוי בו להיות ראוי לכך, על ידי זה שכל פעולה ופעולה שלו נעשית באופן המתאים ביותר להמעמד ומצב דגאולה האמיתית והשלימה.

(משיחות ש"פ וירא, י"ט מרחשוון ה'תשנ"ב - מוגה)

וקשה להאריך בדבר המבהיל אשר בעונותינו הרבים כמה טועים בזה ואין שמים לה להודעת האריז"ל החי אשר בדורותנו אלה החובה והמצוה לגלות זו החכמה (כוונתנו ללימוד פנימיות התורה) וענין לימוד הרי הוא דוקא בהבנה והשגה ולא אמירה בעלמא, וכפסק דין הידוע בהנוגע למצות תלמוד תורה, ראה גם כן מגן אברהם לשו"ע או"ח סי' נו"ן.

(אג"ק כרך י', עמ' כא)

זוהי מלחמת בית דוד בימינו

זוהי איפה "מלחמת בית דוד" בימינו אלו – לבטל את הענין ד"אשר חרפו עקבות משיחך", וזאת – על ידי הפצת המעיינות חוצה, היינו, שיוצא מד' אמות שלו אפילו כאשר ד' אמותיו ב"ליובאוויטש"... והולך למקום ה"חוצה", ששם נמצאים אלו "אשר חרפו עקבות משיחך", ושם מפיץ את מעיינות החסידות!

ופשיטא שכל זה צריך לעשות בדרכי נועם ובדרכי שלום, אבל – באופן של מלחמה, היינו, שהולך בתוקף, וללא כל פחד, ועד שאינו חושב ומהרהר אודות סכנת המלחמה, כדי שלא יבוא לעבור על הציווי ד"אל ירך לבבכם גו'" (כפס"ד הרמב"ם), וביחד עם זה – כאמור – בדרכי נועם ובדרכי שלום, ואז מצליח לפעול באופן המתאים.

(משיחות כ"ף מרחשוון ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

כל אחד משתתף בעשיית המלאכה

דורנו זה הוא הדור האחרון של הגלות שיזכה להיות דור הראשון של הגאולה, וכמובן מההכרזה ידועה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – לפני עשרות שנים – "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", מכיון שכבר עומדים בסיומה של העבודה ולא נשאר אלא "לצחצח את הכפתורים", ובימינו אלו – הצחצוח האחרון של הכפתור האחרון!

ומזה מובן, שבימינו אלו, כל פעולה ופעולה בעניני התורה ומצוות, ועל אחת כמה וכמה הפעולה ד"בהעלותך את הנרות" על ידי הפצת נר מצוה תורה אור, התורה והיהדות, שתוכנה חנוכת המשכן באופן ד"שלך גדול משלהם" – מודגש בה ביותר וביותר דחנוכת (חינוך והכנה) בנין בית המקדש השלישי.

ולכן, היתכן שכאשר כמה וכמה מישראל עוסקים בחנוכת והכנת בית המקדש השלישי, יעמוד מישהו מן הצד ולא יהי' עמהם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו (בני ביתו, תלמידיו וכו')! – אלא ודאי ישתדל גם הוא להשתתף עמהם בחנוכה, לקרב ולדוץ את חנוכת בית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו ובימינו.

(משיחות ש"פ בהעלותך, י"ט סיון ה'תשמ"ח - מוגה)

ללמוד וללמד את תורת החסידות

נבהלתי לכתבו אשר אין לו מושג בהנוגע לפנימיות התורה (שבדורנו נתגלתה בתורת חב"ד), כמובן כוונתי בעיקר [ע]ל שכותב על דבר זה בקור רוח, כאילו דבר צדדי הוא ומהיכי תיתי, והרי כל חלקי התורה משלימים זה את זה שהרי תורה אחת לכולנו,

והמתבונן בדברים חוצבי להבות אש אשר בזהר הקדוש ובאריכות יותר בדברי האריז"ל ומהם בהקדמת הרב חיים ויטאל לשער ההקדמות (ונתבארו עוד יותר בקונטרס עץ חיים לכ"ק אדמו"ר מוהרש"ב), יראה עד כמה נוגע הענין ביותר בדרא דעקבתא דמשיחא, יעוין שם אשר הגזירות המבהילות וכו' הם

לזכות הילד, חייל בצבאות ה' לוי יצחק דוד בן רחל לרפואה שלימה
יהי רצון שיזכו הוריו לגדלו יחד עם כל יוצאי חלציהם לנחת רוח כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

72 קהילה קהילה קהילה

רעיונות לפרשיות השבוע מתורתו של משיח, מעובדים ומתורגמים ללשון הקודש

כל אחד ואחד מתייחד עם הקב"ה

מקיימים לאחר מתן תורה נעלות הרבה יותר מהמצוות שקיימו האבות, שהמצוות שהאבות קיימו הם עשו זאת בכח עצמם ולכן נמשכת על ידן רק הארה של אלקות, ולא עצם אלקות. לעומת זאת לאחר מתן תורה, יש בהם כח עצמותו יתברך כי היה הציווי מהעצמות.

לפי זה מובן שהחלטתו של אברהם אבינו – למול את עצמו, לפי שהיה חסר אצלו דבר בכל עבודתו הקודמת, היה עליו למול את עצמו, כדי להביא את כל עבודותיו הקודמות לידי שלימות.

ד. ההוראה שאנו לאחר מתן תורה לומדים ממאמר הצמח צדק על ידי כל מצוה, הלשון צוותא וחיבור, מתאחדים למעלה עם הקב"ה לתמיד, יחוד זה קיים אצל כל יהודי, כנאמר בגמרא "אפילו פושעי ישראל מלאים מצוות" – מלשון צוותא וחיבור, ולכן אומר כל יהודי את נוסח ברכת המצוות לא רק "מלך העולם" אלא אף "אלקינו" (אלוקה שלנו) ו"אשר קדשנו במצוותיו וציוונו" (מלשון צוותא וחיבור).

וכיון שכל יהודי "מלא" במצוות, ועל ידי כך הוא מאוחד עם הקב"ה לעולם ועד. הוא עלול לחשוב שהוא כבר מושלם – על כך נלמדת ההוראה, שיש תמיד לדעת, שיהודי צריך עדיין למול את עצמו. וכאשר מגיעים להחלטה זו, ראויים, כסיום דברי הצמח צדק, לכך שהקב"ה יתגלה, עד לאופן שבו הוא התגלה לאברהם אבינו, בבחינת נבואה, הנעלית מהחכמה – ראיית המהות.

א. בשבת פרשת וירא – כ' מרחשוון תרצ"ג – סיפר כ"ק אדמו"ר הרי"צ סיפור אשר אירע עם אביו הרבי (הרש"ב) נ"ע, בהיותו ילד בן ארבע או חמש שנים.

בשבת קודש פרשת וירא הכניסתו אמו, הרבנית רבקה, אל סבו, כ"ק אדמו"ר הצמח צדק, כדי לקבל את ברכתו לרגל יום הולדתו, בהיכנסו אל הצמח צדק פרץ הילד בבכי, לשאלת סבו, מדוע הוא בוכה, השיב הילד, שהוא למד ב"חדר", שהקב"ה נגלה לאברהם אבינו, והוא בוכה על כך שהקב"ה נגלה לאברהם אבינו, ואילו אינו נגלה.

השיב לו אדמו"ר הצמח צדק: כאשר יהודי, בגיל תשעים ותשע שנים, מחליט שעליו למול את עצמו, הרי הוא ראוי להתגלות הקב"ה אליו, בנוסח אחר: כשיהודי צדיק בגיל תשעים ותשע שנים מחליט שעליו למול את עצמו, הוא ראוי להתגלות הקב"ה אליו.

ב. ההוראה הכללית הנלמדת מדברי הצמח צדק, לפי שתי הנוסחאות היא – שאפילו יהודי בן תשעים ותשע שנים, ולא זו בלבד שהוא בגיל זה לפי ה"לוח", אלא שעבד עבודתו תשעים ותשע שנים, כמו שנאמר על אברהם אבינו, שהוא היה "בא בימים", שהיו אצלו "יומין שלמין" – אף הוא צריך למול את עצמו. כלומר, אף הוא צריך להיזהר מפני הכיסוי וההעלם העלול להיגרם מן העולם (עולם – מלשון העלם) ולהסירו.

ג. ענין נוסף: כבר הוסבר פעמים רבות, שהמצוות שאנו

חיילי בית דוד" סיימו את העבודה

ובהדגשה יתרה בדורנו זה – דוד השלישי לאדמו"ר (הרש"ב) נ"ע ולתלמידיו חיילי בית דוד, שבו מסתיימת ונשלמת עבודתם של חיילי בית דוד להביא את הנאולה בפועל ממש על ידי דוד מלכא משיחא,

וכדברי כ"ק מורי וחמי אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין שכבר נסתיימה ונשלמה כל העבודה, ועומדים מוכנים לקבלת דוד מלכא משיחא, ועל אחת כמה וכמה לאחר המשיך העבודה דחיילי בית דוד בהפצת המעיינות חוצה במשך ארבעים שנה, באופן ש"נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע".

(משיחות ש"פ וירא, ח"י מרחשוון ה'תשנ"ב - מרגה)